

er Vestunionen, der er interessant i denne her sammenhæng – låner FN's flag til at rejse ud i verden og foretage militære indgreb i konflikter.

Man kan mene om en sådan politik, hvad man vil, men man kan på ingen tænkelig måde bortforklare, at der er tale om militære operationer, som kan vedtages på opfordring fra EU's Ministerråd på en måde, så Danmark altså vil kunne stemmes ned – et eller to lande vil kunne stemmes ned.

Statsministeren var i går ikke i stand til i spørgetiden at dementere min påstand om, at det faktisk er sådan, at regeringen har accepteret denne model. Det var statsministeren ikke i stand til at afvise. Han ville ikke bekræfte det, men det skyldes, at han ligesom amerikanerne i atompolitikken har den permanente udtalelse, når man spørger ham om noget, at han hverken kan be- eller afkræfte. Regeringen har ingen politik og vil længst muligt opretholde det synspunkt, at den ikke har nogen politik.

Men realiteterne er altså, at regeringen på dette punkt har betrådt unionsglidebanen og allerede selv har lagt op til en svækkelse af den efter min mening meget, meget vigtige danske undtagelse vedrørende sikkerheds- og militærpolitik.

Alt i alt er der altså meget stor risiko for, at vi kommer til at opleve et nyt nationalt kompromis, som både vil sætte Danmark i den elendigst tænkelige forhandlingsposition og samtidig være en krænkelse af det resultat, som vi fik ved folkeafstemningerne i 1992 og 1993.

Jeg er bange for, at det ligger sådan, at der vil blive indgået et nationalt kompromis, hvor man for at have SF med accepterer, at de fire danske undtagelser bliver nævnt i udgangspunktet. SF har sagt, at partiet skal med i forhandlingsudspillet; det kommer det så nok. Desværre kan man frygte, at SF vil acceptere udspillet. For hvad vil konsekvensen være af det udspil? Ja, den vil være, at regeringen ikke vil blive forpligtet til at nedlægge veto imod et forhandlingsresultat – altså et slutresultat af regeringskonferencen – som medfører afskaffelse af et eller flere af de danske forbehold.

Det er denne konstruktion, som jeg er bange for er strikket sammen for at muliggøre et nyt nationalt kompromis, hvor både Venstre, De Konservative og SF kan være med, for SF kan på den ene side påstå, at undtagelserne jo er nævnt, og Venstre og De Konservative kan på den anden side fremhæve: Ja, de er godt nok nævnt af hensyn til SF, men det betyder ikke noget, for

det er kun i udgangspunktet, det er ikke i slutpunktet.

Det er den kabale, der er lagt. Og hvis jeg ikke har ret i den påstand, er det i hvert fald vigtigt at få dementeret i dag fra SF's og fra regeringens side, at det skulle være den kabale, man er ved at lægge, og at det er årsagen til, at regeringens udspil ikke kan fremlægges offentligt.

På den baggrund og for at få præciseret tingene skal jeg fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden

»Idet Folketinget opfordrer regeringen til under forhandlingerne på EU's regeringskonference – at sikre, at de fire danske undtagelser fastholdes uindskrænket,
– at fremsætte forslag om, at de fire danske undtagelser traktatfæstes, samt
– at nedlægge veto mod ethvert forslag, der fjerner eller svækker en eller flere af de fire danske undtagelser,
går Folketinget over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 7).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (Se ovenfor). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Ove Fich (S):

Man stiller sig selvfølgelig spørgsmålet: Hvorfor rejser Enhedslisten egentlig denne debat om de fire danske forbehold i dag?

Jeg tror, det er for at skjule, at Enhedslisten jo i virkeligheden er imod det, som er det helt centrale på regeringskonferencen, nemlig udvidelsen med de central- og østeuropæiske lande. Jeg tror, det er for at skjule, at Enhedslisten ikke ved, hvordan partiet skal forholde sig til en række forslag, som kommer på regeringskonferencen, nemlig forslag om at forbedre miljøet, lave en bedre beskæftigelsespolitik, lave mere åbenhed. Jeg tror, det er for at skjule, at virkeligheden er den, at selv om EU vedtog hele Enhedslistens program, ville Enhedslisten under alle omstændigheder anbefale et nej. Det er for at lægge røgslør ud over Enhedslistens egen mangel på politik på området.

Det undrer også noget, at vi skal høre, at Enhedslisten nu gerne vil forsvare de fire danske undtagelser. Det undrer noget på baggrund